

Izabela Stănescu - București

Mini - poeme

Cu ploaia am plâns,
Am gemut cu fulgerul,
Ceru-i tot aprins...

Sfântă lucrare:
Suflet ne-a dăruit El
Cu o suflare.

Mintea e tronul,
Inima e odihnă
Pentru El, Domnul.

Un brad încărcat
Își pleacă ramul, mâine-i
Gol și aruncat...

Gavril Balog Cu sala-n coaste

Cuponiada cu 50% profit
Dacă Banca nu ne onorează
La timp cupoanele cu bani,
Pe piață se achiziționează
Cu mare profit de... țigani.

Prostituție pe cupoane agricole

Lipsind leul, marcă și dolarul,
Se prostituează pe "cupoane",
Că oricum le iese banul
Rutieristelor...cucoane.

GH. Drăgulescu (Chies) Timișoara

Unui țăran

A vrut pământ și a primit
Doar câteva hectare;
L-ar da în schimb, s-a
răzgândit
Pentru un mormânt și-o
lumânare.

Poezia mea

Scriu pentru ca poezia mea
să coste de tot două băute
să poată ajunge
și pe mâna argatului
și-a boitarului
să poată încape
și-n cea mai săracă traistă
cu bucatele purcarului.
Aș vrea să se trezească cu ea
spălătorii străzilor oarbe
și aceia ce-și beau
o-căta avuție care-o au
într-o noapte pierdută de
răpciune.

Poezia mea e scrisă pentru ca
să poată
mângâia aerul matinal
hamalii atipiti
și cerșitorii de cer,
coseșii din alte amintiri
și malurile schelurilor
fără de simbrionci.

Vine, poezia mea, pentru a
înnopta

cu greierii-n fânețe
cu poștașii printre telegramele
fericite

cu cititorii-n astri
coborători pe Terra.

Poezia mea e ochi
de deochi
e reazăm pentru cei ce nu-și
afli

dorul
e sămânța și ogorul
ploaia, focul și feciorul.
Este chinul moștenit
și hotarul cel trudit.
Seaua arsă-n cui de dud
zbiciul frânt,
sorsamuri, cojoace
vise-n vânt
și năluci zuitace.

VASILE BARBU
Uzdin - Iugoslavia,
București - Strehaia,
30 IX 1997

Spicuirii

Din Cartea Memorială a Muzeului "Stefan Jäger" - Jimbolia

Ce este arta?, este o întrebare care preocupă omenirea și la care răspunsurile pot fi infinite. Artă este creația umană realizată de cei aleși și admirată de cei chemați. Au fost și sunt creatorii care au trăit pentru a-și realiza opera, a căror viață a fost dominată de ideea care-i obligă pe urmași la interpretări, studii, exegeze, colecționări, teaurizări.

Stefan Jäger a fost un artist care s-a învins pe sine, a cărui creație va dăinui în timp. Unicitatea artei sale redă șwabul din Câmpia Tisei în diverse ipostaze... de la naștere la trecerea Styxului, cu tradiții, obiceiuri, veșminte etc. Relația peisaj-ființă umană din pusta bănățeană este inseparabilă. Tablourile sale au miros de praf, de pădure, de baltă, de mocirlă, de travaliu, de transpirație, dar și de liliac, de flori de câmp, de păsări de curte, de Kerwai, de distracție. Rămâne întrebarea: pusta l-a creat pe Jäger sau invers? Ce-ar fi fost artistul fără Banat? Banatul ar fi infinit mai sărac fără Jäger. Lucrările sale constituie o frescă a ruralului șwăbesc din Banatul primei jumătăți de secol, iar prin tripticul "Venirea șwabilor în Banat" ("Die Einwanderung der Schwaben ins Banat"), face o incursiune în mijlocul secolului al XVIII-lea. O frescă germanică de epocă.

DI profesor Hans Schultz a avut privilegiul să-l cunoască în copilărie pe maestrul. A devenit discipolul său și apoi custodele Casei Memoriale "Stefan Jäger". În activitatea de valorificare a creației jägeriene a antrenat-o

și pe dna profesoară Maria Ioițescu-Schultz. Printr-o activitate tenace și metodică, cei doi pasionați au organizat mai multe expoziții de artă plastică cu lucrări ale maestrului, dar și

Stefan Jäger

cu ale unor artiști afirmați sau în curs de afirmare.

Cu ocazia "Zilelor jimboliene" (13-16 august 1998), soții Schultz au amenajat o microexpoziție pe coridorul Casei Memoriale "Stefan Jäger" cu portrete puțin cunoscute de publicul jimbolian din creația maestrului. Portrete în stil clasic, pe un fond de inspirație rembrandiană precum "Portret de băiat blond", "Portret de bătrână", "Portret de femeie", "Portret de bărbat" (toate în ulei), alături de altele nomi-

nalizate: "Undis", "Treisz", "Treisz Katarina", "Holz", "Kolbus", "Kandale", "Decker Vuchetich", formează o minigalerie cu expunere permanentă.

Cu gentilețe și amabilitate, responsabilii muzeului au oferit două săli colegului de breaslă Iulian Țihoi din Comloșu Mare spre a-și etala creația. Expoziția de acuarelă "Culoare și lumină" a profesorului de desen comloșean, vernisată prin contribuția dnei profesoare Maria Pink în data de 13 august 1998, a stârnit interesul unui numeros public jimbolian/Tehnica acuarelei pe hârtie umedă, deprinsă de artist la școala timișoreană, a fost perfecționată prin voința de autodidact, care, în pauzele dintre lecții, grădinarit și probleme de familie, a folosit șevaletul pentru a se delecta și a-și etala talentul. Prin excurs de culoare în imperiul luminii, lucrările sale, de la vegetal la metafizic, îl focalizează pe amatorul de artă și pe privitorul înclinat spre frumos. Cromatica diversă, nuanțată și evanescentă, ca și tematica de la naturi statice cu flori la peisaje de stepă sau marine, la trăirea umană în diverse ipostaze ("Entitate", "Dansul focului"), de la filosofie ("Viziune", "Obsesie"), până la motive biblice ("Răstignirea"), explică disponibilitatea creativă a paletii artistului.

Sperăm ca în viitor numărul expozițiilor, poate chiar itinerante dinspre Fondul Plastic, să aibă o frecvență mai mare, spre deliciul jimbolienilor și atrofierea kitsch-ului.

■ ION S. MARC - Jimbolia